

Bulvarda Paranoya

– *üzgünbiri* · 13 Ekim 2019

Cebinden çıkarmıştı zaman en meşhur ölümlerini
Ellerim buz kesiyordu üşüyordum
Bıçkın bir sessizlik vardı havada
Seni bir gölge ucunda sakınıyordum ışıklardan
Bir kara boşluktu kemiren içimi
Günler bir tiren gibi gürültülü geçiyordu
Bir şehir akıp gidiyordu benden habersiz
Öyle bir zaman yaşadım durdum
Islandım sırlı sıklam oldum duruldum
Sonra o kadınlar vardı o kadınlar
Köşe başlarında baş kaldıran vakitlerde
Ve bu çıldırtıcı susuzluğumuz bizim
Ve bu çağlardan geri kalmışlığımız bizim
Bir tepki halinde izliyorduk yaşananları
Senin bu maviye tutkun hep bundandı
Serin sulardı kimi öptüğüm hissizce
Yahut bitkin düşene dek gözlerim
Bir kağıt keşiğinden oluk oluk kanardı bileklerimiz
Şimdi bir sızı var işte uykularımdan geceye düşen
Seni nasıl desem işte seni
Bir cami minaresinde bir parkta sokakta buluyorum seni
Titrek avuçlarımdan kayıp gidiyorsun